

[Per Tærsebøl]

stændigheder ville være med til nogen af disse ting. Ergo vil de have en konkurrencefordel i forhold til Danmark. Og sådan kan man blive ved. Facts i det her er, at vi mister arbejdspladser.

Så siger hr. Jes Lunde noget om, at Det Konservative Folkeparti ikke siger ret meget, når det drejer sig om miljø, og at statsministeren for nylig har holdt en stor tale om miljø. Jeg vil da godt slå fast, at vi interesserer os lige så meget for miljø som SF og Socialdemokratiet, men forskellen på os og f.eks. SF er, at vi ikke er bange for at tale imod eksperterne.

For hvem er eksperterne? Det, der sker for øjeblikket, er, at man diskuterer vildt og inderligt, hvor farlig kuldioxid egentlig er, og endnu er der ikke nogen, der har overbevist mig – og der er mange andre, der heller ikke er blevet overbevist – om, at det er det rigtige, man gør; deriblandt er der en del professorer og andre kloge mennesker. Jeg er nu tilfældigvis isenkræmmer, og det er nogle af de dygtigste mennesker, der findes, og selv om jeg er det, kan jeg ikke gennemskue alt det, der sker. Derfor synes jeg, det ville være klogt, om man trak alle disse forslag tilbage, indtil man fandt ud af, om det var det rigtige, man gjorde.

Nå, nu kan jeg se, at den røde lampe lyser. Skal jeg så sætte mig ned? Det gør jeg så.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Det er ikke noget krav, at man sætter sig ned. Det er kun et krav, at man forlader talerstolen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Der var to-tre små ting i SF'ernes indlæg, jeg gerne ville kommentere.

Hr. Riishøj siger, at det er uretfærdigt, hvis de private borgere alene skulle betale for de høje energipriser. Ja, det er da rigtigt, men det, man gennemfører her, er jo netop en forøgelse af energipriserne. Ellers har jeg måske misforstået det totalt; som sagt er jeg jo ikke akademiker. Man forøger da afgifterne her, gør man ikke det? Og dermed får man højere priser, og det var altså det, der ville være uretfærdigt, fordi de er høje i forvejen.

Så siger hr. Jes Lunde – og dér er vi så tilbage ved den debat, vi havde under beslutningsforslaget i foråret – at erhvervslivets energipri-

ser er lavere i andre lande, end de er i Danmark. Ja, det er rigtigt, og jeg forstår, at filosofien så er den, at der er et eneste felt i hele verden, hvor vi har lidt lavere priser end andre, og det er på energien, og det er godt, men så skal det altså omgående sættes op, for det var dog ganske forfærdeligt, hvis vi skulle klare os så godt.

Endelig til hr. Jes Lundes argumentation om forståelsen af disse forslag. Det er rigtigt, at det ved hjælp af dygtige embedsmænd er lykkedes også mig i går at få en vis forståelse af, hvad det er, der foregår her, men disse dygtige embedsmænd sidder jo altså ikke ude i alle erhvervsvirksomhederne. De skal så hyre revisorer og konsulenter, og hvad ved jeg, for at forstå det. Jeg er da meget taknemlig for den hjælp, jeg har fået for at kunne forstå det; jeg kunne ikke forstå det ved at læse det selv, og det er jo en ærlig sag, at man ikke er så højt begavet eller så godt uddannet, at man kan det.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg synes, det er en interessant debat at overvære, for det er typisk, at vi i Danmark tror, vi er verdens centrum. Hvis vi mener, det er rigtigt, så kan de gode systemer udbredes over hele verden; EF vil tage det omgående, og så vil USA og alle de andre følge efter. Vi har fundet de vises sten. Jeg synes, det er dejligt, når man er så heldig at overvære en så intelligent og begavet debat som denne her.

For det første: Da oprindelsen til denne CO₂-afgift kom, var det af hensyn til drivhuseffekten. Derfor vil jeg gerne spørge: Er det stadig væk hovedargumentet at forbedre på drivhuseffekten? Er det det, der er meningen med det her mærkelige lovforslag? Det vil jeg gerne have et svar på.

Dernæst er det mit eget indtryk, at lovforslaget er typisk gammel, socialdemokratisk kringlet tankegang. Først tænker man: Hvor har vi nogle penge, vi kan opkræve i skat? Derefter opkræver vi lidt skat, og så siger vi: Vi skal omfordele dem, således at nogle, som har brug for det, kan få pengene. Så betaler vi, og så beholder vi lidt mere i statskassen. Altså først tager man to tredjedele eller en hel del fra folket, og så får folket en tredjedel tilbage, og resten går i statskassen, så man kan tilbyde andre forskellige goder. Og det her er mere kring-